

SOLEMNITAT DE L'ANUNCIACIÓ DEL SENYOR
HOMILIA DEL P. IGNASI M. FOSSAS, PRIOR
25 DE MARÇ DE 2020
Is 7, 10-14; 8,10 / He 10, 4-10 / Lc 1, 26-38

A la litúrgia d'avui fem memòria de l'Anunciació del Senyor. Fem present l'inici de l'esdeveniment fonamental per als qui creiem en Jesucrist, és a dir, el fet que essent Déu es va fer home per salvar-nos. Avui els cristians som convidats a donar glòria a Déu per l'encarnació del qui és la Paraula, per la insòlita meravella que el Fill de Déu, la segona persona de la Santa Trinitat, s'ha fet Home com nosaltres.

De les lectures que hem sentit, voldria aturar-me en una frase de la carta als cristians hebreus que diu així: *A nosaltres ens ha santificat l'ofrena del cos de Jesucrist.* Poc abans, l'autor afirma que és *impossible que la sang dels vedells i dels bocs faci desaparèixer els pecats. Per això Crist deia a Déu quan entrà al món: "No voleu oblacions ni sacrificis, però m'heu format un cos; no exigiu l'holocaust ni l'expiació. Per això us dic: Com està escrit de mi en el llibre, Déu meu, vinc a fer la vostra voluntat".* El fet que Jesús acceptés lliurement el seu destí tal com va anar, va desactivar el poder del Maligne i ha esdevingut una bona notícia per nosaltres.

Això mateix ho sentíem ahir a les primeres vespres, quan cantàvem en el càntic de la carta als Filipens (Fl 2, 6-11) que: *Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau...i començant a captènr-se com un home qualsevol es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu.*

Confessar que Jesús de Natzaret, el Messies, és el Fill de Déu fet Home vol dir, per als qui som els seus deixebles, confessar que Déu, que ja des de la creació del món s'havia implicat en la vida de la humanitat, ara ho ha fet fins a les últimes conseqüències. Déu que s'havia escollit el poble d'Israel per anunciar la salvació a tota la humanitat, i que s'havia compromès en la història d'aquest poble fins a fer-ne història de la salvació, ara ha dut aquest compromís fins a l'extrem, fins a fer-se un de nosaltres i, per tant, fins a compartir la sort de la humanitat i de cada un dels seus membres. Això vol dir que Jesucrist pateix amb els qui pateixen, mor amb els qui moren,

comparteix –en una paraula– els anhels de la humanitat. En aquests moments tan dolorosos, tan inesperats i en bona part tan desconcertants que vivim, ocasionats per la pandèmia del COVID-19, voldria dir a totes les persones que ens segueixen pels mitjans de comunicació, que als cristians ens consola i ens conforta el fet de creure i acceptar que Jesucrist, el Fill de Déu fet Home, participa del que li passa a cada un de nosaltres, i que no hi participa com un espectador compassiu, sinó que ho fa patint amb el qui pateix, morint amb els qui moren, servint i donant força als qui treballen pel bé comú, alegrant-se amb els qui es curen, encoratjant els desanimats, asserenant els qui s'angoixen, fent costat a tothom. Aquests dies, degut a les normes de les autoritats sanitàries, moltes persones han d'estar aïllades als hospitals; els seus éssers estimats no les poden visitar, ni fer-los companyia. Nosaltres creiem que Jesucrist es fa present al costat d'aquestes persones a través dels professionals de la salut que en tenen cura, que s'exposen al perill de contagi per atendre'ls, i també es fa present en totes aquelles persones que se la juguen per assegurar els serveis bàsics, tant si se'ls ho reconeix com si no. I també creiem que, interiorment, en el secret del cor, el Senyor Jesús es fa present en el més íntim de cadascú, per molt sol que es pugui trobar exteriorment. Només cal obrir-li el cor, només cal deixar-se prendre als seus braços, només cal –gosaria dir– el desig d'amor i de companyia. I encara més, Jesús, fent-se home com nosaltres, vivint, patint i morint a la creu com un home qualsevol, ha vingut a anunciar-nos el triomf del bé sobre el mal, de la vida sobre la mort, del sentit sobre l'absurd. Tot i que mentre moria a la creu semblava que tot era un fracàs i s'havia acabat, els cristians confessem que Jesucrist ha ressuscitat i creiem que un dia ressuscitarem també amb Ell. Aquesta vida nova ja es comença a tastar en tots els gestos de bondat, de generositat, de sacrifici pels altres, que vivim en aquesta vida, i que cada dia es multipliquen arreu del món. El pa de l'eucaristia, que és el cos de Crist, també és penyora de la vida eterna. Demanem a Déu que amb l'aliment del cos de Crist i de la seva Paraula puguem viure cristianament aquesta situació que estem passant, que ens puguem fer sentir propers a tothom i que, en la mesura de les nostres possibilitats (ara, per exemple, quedant-nos a casa però fent servir tots els elements que la tecnologia ens posa a disposició) puguem treballar pel bé dels altres. Amén.